

der sjælden Beslighed saa lidt som Tid til at klæde sig i Kammerbug og Silke, og han vilde dog saa gerne en Gang vise hende frem i hendes fulde Skønhed. Sluttelig bemærker han, at, hvis han kunde blive sat i Stand til at arbejde med lidt mere Ro, uden stadig at skulle tænke med Betyrning paa Dagen i Morgen, uden Næringsjorger, der stundom have været nærved at tage alt Modet fra ham og saa ham til helt at opgive Voret, fordi Kampen syntes haabløs, kunde han saa et lille Rygtød i Form af en fast aarlig Understøttelse, vilde han saa fornyet Mod, og tror han da visselig, at han skulde kunne præsentere en værdig Muse, en moden Skønhed i elegant dress, og han føler sig overbevist om, at hun vil skaffe ham Udgang der, hvor Devijen er: „Gj blot til Lyt!“ til Glæde og Fornøjelse for dem af hans Landsmænd, der dog af og til baade have vist og udtalt, at de satte en Smule Pris paa ham.

Udvalget gør ingen Indstilling.

70. Fra Enkefru Th. Thorson af Kjøbenhavn om en livsvarig Understøttelse. (Indbragt den 15de December 1890 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds, Dinesen).

Andragerinden bemærker, at hun er Enke efter afflediget Premierløjtnant Th. Thorson, der i 1848 deltog i Krigen som frivillig, blev saaret i Slaget ved Fjted og derefter Premierløjtnant i Vinien. Efter at have taget sin Afsted, tog han i 1857 Landinspektørensamen og fastede sig med stor Iver og Interesse over den rationelle Bivavl, og det maa vistnok tilskrives hans Virksomhed, at Diablen her i Landet har taget et betydeligt Opving, idet ikke saa af hans Elever med Held have forjagt den. Ved Krigen Udbrud 1864 meldte han sig atter til Tjeneste og deltog som Premierløjtnant i hele Felttoget. Efter Krigen blev han ansat i den vestindiske Hærstyrke og tilbragte 8 Aar i Vestindien, hvor han indførte Diablen. Paa Grund af svækket Helbred maatte han tage sin Afsted og vende tilbage hertil, hvor han forblev til sin Død dette Aar, og havde i de sidste 15 Aar Ansættelse i Stadskonduktørens Kontor. I denne Periode konstruerede han de nu saa almindelig bekendte og anvendte Sikkerhedsnaale. Magtet hans store Virksomhed har han ikke kunnet efterlade sig nogen Formue, da hans store Familie, af hvilken 6 Børn overleve ham, har stillet store Krav til ham, og Andragerinden er derfor udsat for Trang, da hendes aarlige Indtægt kun er 200 Kr. Overlevelsere, en aarlig Understøttelse fra Kjøbenhavns Magistrat paa 250 Kr. og Renten af en hendes Børn tilfalden Kapital paa 9,000 Kr., der henstaar i Overformynderiet. Af hendes 6 Børn kan ingen tjene noget til Familiens Underhold, idet den ældste Søn, 19 Aar gammel, er medicinsk Student, 2 Døtre ere 18 og 17 Aar, 2 Døtre søge endnu Skole, og en nylig konfirmeret Søn er i Handelslære. Hun selv er 50 Aar gammel, saa godt som blind, og kan derfor hverken besørge Husgerningen eller fortjene noget. Hun andrager derfor om, at Rigsdagen vil hjælpe hende til at erholde en aarlig Understøttelse, efterat Krigsministeriet paa en indgiven Ansøgning om en saadan har meddelt, at det ikke ser sig i Stand til at bevilge den.

Da denne Sag vil finde sin Afgørelse ved Behandlingen af Finanslovforslaget for 1891—92, gør Udvalget ingen Indstilling.

71. Fra afflediget Kaptain A. Carstensen af Kjøbenhavn om Pension. (Indbragt den 15de December 1890 af Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds, Hedemann).

Andrageren oplyser, at han som frivillig deltog i Krigen 1848—50 og blev udnævnt til Sekondløjtnant i Infanteriets Krigsreserve efter Slaget ved Fjted. Ved Krigen Slutning blev han hjemmitteret med halv Løn og forpligtet til at staa til Krigsministeriets Disposition. I sidste Krig konstitueredes han som Intendant, og har efter sin Afstedgelse ernæret sig dels af en lille Kapital dels ved at gøre Tjeneste som Assistent paa Kjøbenhavns Amtstue. Da han i 1888 efter 16 Aars Virksomhed mistede denne Plads, har Tabet af de dermed forbundne Indtægter sat ham i trykkende Aar, da han i en Alder af 68 Aar under de nærværende Forhold ikke har kunnet skaffe